

1.
De Familie van Pieter Velders.

zijn vrouw, Cornelia Wilhelmina Hendrina
en hun zeven kinderen, in de Verenigde Staten van Amerika

Eerste Hoofdstuk.

Het vertrek van Nederland.

De eerste vier maanden in Amerika

De geheele familie van negen personen: vader, moeder, vijf zonen en twee dochters, land verhuide van Nederland naar de Verenigde Staten van Amerika in het jaar achttien honderd en drie en zeventig. Voeg in de morgen, de derde van Mei, nemden zij allen afscheid van groot moeder en grootvader en van de anderen van de familie en alzo van de stad hunner geboorte, d'Scaunhage.

Wijnheer Karel Bravelotte, onze buurman en vriend in de Frederik straat. 153 waar zij wonder verzelden hun naar Rotterdam. Ergens in Rotterdam maakte de gehele partij iemand eerst een boeck en dan naar het schip "Rotterdam" met Kapitein Houe in het bestuur. Zoo groot schip hadden de kinderen nooit te voor gezien. Groter dan eenig turfschip; ja, groter dan eenig "pinkie" aan het strand te scheveningen. The familie nam afscheid van Wijnheer Bravelotte, scheidde aan het schip en op de gewone tijd naar de Kapt. Wat een bedrude! met twee verdiepingen! Maar het schip ging goed; ten minste by de kinderen. Naar't ontwaak vroeg in de morgen glimnde zij door het klein rond raampje en waren verbaast niet te zien als water en de lucht. Ja; Nederland hebben zij verlaten; maar God, verlaat hun Nederland niet?

Zij waren nu in de Noord zee. In de gedachte te rug ziende, uit het oog, maar niet uit het hart ligt het Vaderland, familie en vrienden en het Kam ook mogelijk zijn kinderen misschien ooit weer te zien. Bedroevend waren de gedachte. In de gedachte vooruit ziende, in de ofstand ligt het land van groote verwachting; "De nieuwe wereld."

Angstig, nieuwgierig; maar vertrouwen zijn de gedachte. De zee reis van belang als een nieuwje, maar op laatste wenschten zij allen naar land. Evenwel: naar de zeesichte was het veel meer plezierig; maar niet veel zeer buiten gewoon naar plaats. Somszids was er hevige storm en de passagieren moogde: dan niet aan dek zijn.

En meeningmaal was de zee zoo Kalen als de vijver aan de Vijverberg in d'Scaunhage. Er was er een klein brandje beneden in het schip, de schip kwam tot stilstand voor eenige tijd, het zee ook waren zeer donk en kassig, maar er was geen gedoe of geboer en niet allen van de passagieren waren bekend met wat er gebeurde.

In de Engelen canal zag men keijt-begen aan de kust van Engeland. In de oceaen troft men somszids een ander ship aan of schoolen van vliegende vinken.

Eene gebuerden d'ietse dat minschien eenigzins ongewoon is, (en het is niet een 'viesch verhaaltje'; de schrijver heeft het zelf gezien) Het was aan een buitengewoon

moete dag en meet ieder voor aan dek en een van de officieren van op jacht en hij schiet een haring uit de top van de mast en nog lewendig viel aan dek. Hij miste op een vogel die ruste in de mast; misschien was het een zee meeuw; hij raakte de vogel niet en sloeg heen; maar hij liet de haring op dek vallen. Dinn haring, maar gelukke zeemeew.

Er waren vroechden jonge duitsche mannen veigens aan het schip innem laatste en vrolijk en zingende op dek. Allet was wel in hun goedachep. Hey had wot duitsch geleed in de duitsche school te Bledenburg in i'saorshaps, zo hij hielp hem met zingen en sonijde als vertolker.

De aankomet te NewYork.

Laat in de avond van Mei 21 bereikte het schip het einde van de reis, en de familie Velders bronden zich alle in goede volstand en in de haven van NewYork, dicht bij de aanleg plaats. De vergeefse winden zij hun oogen landwaarte; maar het was reeds te donker, een laatste hie en daar was al dat was zichtbaar. En was nu niet te don als gadelijk wachten tot de volgende morgen. Zij oepende en slaapte voor de laatste maal aan het schip. De volgende dag was helder en zeer heet; maar men kon nu goed uitzien. De schippers van verschillende landen en allhande van waatigen voor verachlend deel. De witte overzet booten, met een groot dijf wateraad, in het midden aan beide zijde van het waatig, en de stuurman huider aan de boorte dek, een aan beide, einde. En is geen verwachig of achterachig aan een "Tong boot". Beide einde zijn het afde. De waatigen waren gedurig duars over de Hudson river; tussen NewYork en New Jersey.

In de namiddag van de volgende dag werden allen van het schip tot een boot verplaat en opredig stapte de land verhuizers aan land te "Gaatel garden", NewYork city de United States of America. Hier werden zij allen ingeacheerd voor de volkstelling de, en daarna verachten tot laat in de middag voor hun guide, Hojinhoe Reganbrog, een Hollander, wonende in Paterson, N.J., een goed smit en bekende van de familie, die hem zal vergezellen naar Paterson. Hun tijdelijke woonplaats. Tijdelijk werd de naam Velders uitgeroepen en hie vertonden zij Mr. Reganbrog aannemene zorg de familie werd teatend overgeleerd en op een waren zij in de straten van NewYork, een genant New Amsterdam. Een kleine oplocht was er nu te zien in de straten van NewYork van groene Hollandere. Niet de guide voor op, marchanderen zij door "Borling groen" tot West dt. door West dt. tot Chambers dt. en daar met de overzet boot duars over de Hudson river naar Jersey city. en daar aan de énie rail way station met de trein naar Paterson. een reije van ongeveer vijftien mijlen.

Een klein Duitsch Hotel dicht bij de Erie Railway-Station, maakte de familie voorloopig hun verblijf. De eerste huisvesting sedert Mei 3. die vast en onbeweeglijk stond op een fondament geworteld aan de grond. De volgende dag, Mei 23 de Vader en Moeder waren zeer bezig met verscheidene zaken; zoo als wooning zoeken, de meest noodige huissraad kopen, het herorgen van de bagage van het schip etc. Dit alles werd zoo voldoevend behandeld, dat in twee of drie dagen nemden zij afscheid van de Duitsche gastheer. En nu weer een klein optochtje door de straten van Paterson naar huis in First street.

Van de hotel, door Market st. naar Mainst, door Main st. tot de brug over de Passaic river, van daar tot de andere zijde van de Passaic river, en dan naar First street en tot het huis. Hier de optocht kwam tot halt, de buiten kant van het huis eerst een oogen te geven, toen door de voordeur in de gang en links om door de woning deur en zij zijn d' huis. - 1. Vader, 2. Moeder, 3. Pieter, 4. Albert. 5. Johannes, 6. Jan, 7. Helena, 8. Cornelis, 9. Hendrik. - Ja, zij zijn alle aanwezig en well, en in hun eerste woning en huishouding in Americk.

Een groote familie in een groot vreemd land, vreemdelingen en onbekent met de gewoontes des landes. Maar alle zijn gezond, ijverig, moedig en vertrouwend op goede toekomst.

Tenwijl de vader dagelijke reide naar New York, werk te zoeken in zijn vak als vergulder etc. aan metalen, zijn oudste zoon Pieter en later ook Albert vond werk in "Scotch mill" een groote bleekrij en weverij in Paterson, dicht bij de waterval. Het werk was wel wat zwaar en het loon wel niet veel; maar het was aanmoedigend. Het was beter dan niets en het was een beginning en zij waren te vreden voor nu.

Aan het einde van de zomer werd de vader een betrekking aangeboden als voorman in de "electroplating" werk plaats in de fabriek van de Whiting silberware Wfg. Co. in North Attleboro. Mass., met hoofd kantoor en winkel in New York. Vader moest nu terstond naar North Attleboro reizen zijn bevoegdheid te bewijzen. Albert moest medegaan. Hij had wat Duitsch geleerd in het Duitsche school by meester Phinnscheid in s'Lavenhage, Vader had wat frans geleerd als leerling in de nurverguldery bij zijn fransche meester Monsieu Minne en beide waren eenigzins bekend met Haags. De drie sprakenvereenigd en gesproken bij twee personen moet toch niet zoo slecht engelsch uitmaken. Albert nam intslag van de weverij, en vroeg in de morgen, Vader en zoon vanden de reis aan. Enet naar de hooft kantoor in New York. Van daar de hoofd boekhouder van de fabriek zal hun vertellen naar North Attleboro. Wij waren te vroeg aan de hoofd cantoor, zoo vader en zoon vernaakte zich in de groote winkel der schoonheid van de menige soorten van zilvere artikelen te

aanwezen. Terwijl zij zich overtuigde over de verschillen en ongewone vormen van Meesken, spilde en verloor, vertende zich Mrs. Eggleston, die haar van voorellen op de reis naar North Attleboro, en tetsend waarom zij op weg naar de "Grand Central Depot" aan twee en veertigste straat, en waren bij tijde voor de twaalf uur trein. Een dat de trein op weg ging, liet onze vriend hui de achtere "Parlours" zien en in de grote gestoffeerde rond draaibare koffers leuning stoelen zitten; maar zij durfde het niet wijzen daar plaate te nemen, deze zittingen waren te gemakkelijk en zij moegen wellicht in slaap vallen en daar staten voerbij gaan. De gewone spoor wagens zijn mooi en gemakkelijk genoeg voor hun, en daar neemden zij plaats. Vader en Albert naast elkaar en de vriend tegen over. De uitplaatsen zijn hier gemakkelijk genoeg; maar de rijt baan was niet al te vast hokkelept.

Albert had niet de klagen, hij was op reis en was meer belangstellend in de immer veranderende landschappen. Op laatst was het donker en er was niet meer te zien van buiten. De Passagiers maakte zij gemakkelijk in hun uitplaatsen en enige wilden te slaap. Grindelijk bruisen zij Attleboro en was een lichte om ongeveer een mijl waren zij in North Attleboro en in de "Woman's Hotel". Het was ongeveer twaalf uur in de nacht, en na het gebruik van een klein versapeningetje, roeren zij op hun gemak in hun kamer, blond. Langzaam zwoegte over te zien. Nog in de morgen de volgende dag was 't ontligt in de ontbeid kamers, loopten zij alle drie naar de fabriek, van de hotel, of liever ongeveer anderhalve mijl, aan de buitkant van het stadje.

Beide vader en Albert werden voorgesteld aan Mrs. Whiting, de president van de company, en bij Mrs. Whiting de vader werd voorgesteld aan de personeel in de "elctroplating" werkplaats als hun voorman. De vader werd spoedig bevonden bekwaam in zijn werk en voor het werk Albert deed wat er roeping bekwaamheid noodig. Van de avond naa werktijd bevonden zij zich in een klein hotel of "Kothuis dichtte bij de fabriek, gekoude bij een Deenache man en zijn vrouw. Zijn naam was Plat en was alsoo de "prijke hersteller" in de fabriek. Daar plaate was zeer voldoende in ieder opzicht en niet alle aan de gasten waren voorkraam in de fabriek. Hoe! als men ongeveer twee weken de company te werden geveest is met vaders bekwaamheden en zijn werk, het wordt besluit over de gehele Veldere familie naar North Attleboro te komen.

De company had een woning voor hun, een paar minuter lopen van de fabriek, waar zij konden rusten, voorlopig ten minste. In deze dagen een woning te duur was schaars. Zoo: het was nu Zaterdag. Hij ging alleen en Albert in de zorg van Mrs. Plat de goet heer. Van de dag als persoonlijk ging Albert te werk en naa het avond maal voor een uurel zoo een laatste afschep en buiten in de omgeving van het huis en weg na bed. Na enige dagen begon hij zeer te verlangen naar zijn familie en

begon hun dagelyke te verwachten. Op laatst: maand was het een week, en misschien was het twee weken, maar het was in de middag en Albert kijkt uit het venster aan het einde van de werkplaats - en droomde hij of was het werkelijk? maar daar stond zijn moeder en al de broeders en zusters op de vrye halven vroege trachten de fabriek en het huize wat nu hun woonplaats zal zijn. Vader was niet te zien; hij was reeds in de fabrieks kantoor voor de afrekening van het huize.

De volgende dag was de vader weer aan het werk en alsof de oude zou Pieter werd te werk gaet in de zeldere werkplaats. Vader was nu een en veertig jaar oud, Pieter 16 en Albert 13.

Het is nu vroege, of in het midden van September, de school zomer vacantie over en de school werd weer geopend en de vijf jongste kinderen werden toe gelaten in de Amerikaanse publieke school. Jan, Jan, Holme, Bonnie en Hendrik.

Deze vijf jonge Hollanders hadden veel te leeren, maar zij waren leergierig en hadden geen tijd te verkwisten met onnodige snuiven. Hun vooruitgang in school was goed, niet tegenstaande het denwaas van hun nog onwetende kennis van de engels taal. Afgeleid waarom zij de achting van beiden de onderwijzers en leerlingen. Deze Hollandse school maakte werden vermaand voor hun buiten gewoontheid, zongene dat deze de eerste zijn van dat vernieuwde land van dijken en rivier moelne en voor het land lager tijd dan de zee; want in dien tijd werd een Hollander in dit gedeelte des lands zeer zelden of nooit aange troffen. Een draakt een jongste een vrees van zijn moeder tot Jan, of hij

zoo goed zou zijn na schooltijd met hun mee naar zijn huize te gaan en rijk te worden aan zijn moeder, die nog nooit een lewendige Hollander gezien heeft. Jan, immer gewillig zijn vrienden te behagen, verwelkomt dit klein verzoek met plezier, en dat de minnigzame moeder hem goed behelken had en voening of gaar geen onverschuldigd kon zien trachten een Hollandsche of een Amerikaanse jongen reeds hij vriendelijk bedankt. Hendrik werd somtijds verrocht bij de onderwijzers een Hollandse lieder te zingen tot vermaak van de leerlingen. Omverleggen dan, stond hij op de foron, zingende voor de gehele school en met geachtte bewegingen en met klare stem in duidelijke Hollandsche taal een van zijn beste: "O! generaal, vaderen", of "Ver int zuiden licht mijn vanger" of misschien "Piet Hein". Wel nu: Vader, Pieter en Albert is aanit werk en moeder is thuis aanit komen en bakken aan haar minne Amerikaanse "cooking range" etc. de vijf jongste kinderen zijn te school en aanstaande Zaterdag is het betaal dag in de zijner fabriek. Alle zijn gezond en gelukkig!

Wen kan niet veel meer vernemen en ook niet veel meer verwachten in maar vier maanden in een vreemd land. Deze familie heeft God voor veel te danken

voor zijn zorg over hun. May God hun immer zoo wel begunstigen en mogen zij immer dankbaar zijn voor zijn vele zegeningen. Amen.

Dat deze beschrijving, geschreven voor zijn familie in Nederland, moge enigzins belangrijk bevonden worden, is het doel en de wensch van de schrijver,

Albert Hendrik Velders, Sr.

294 Delawanna Ave.

Delawanna, N. J.

United States of America.

Dat God immer aanwezig moge wezen met de Velders Familie, en hun beschermers en leidemannen

may zij in alle dingen, is mijn wensch en gebed. Amen.

Maart 13-1934

Deze beschrijving is gemaakt door Albert Hendrik Velders
 feb 14/10 1859 te 's Gravenhage, van Hendrik Johannes
 van Rossum geb. 20-7-1914, die door zijn moeder
 Hendrika Frouwida van Rossum - Velders geb. 8/7, 1886
 overleed was aan de familie Velders.

AMM

Gemeentearchief Rotterdam

Drs. R. A. D. RENTING
ARCHIVARIS

Mathenesserlaan 315
Telefoon (010) 25 49 50
Giro 161800

Kenmerk 68/66

Onderwerp s.s. "Rotterdam"

Rotterdam, 15 januari 1968

Aan de Heer Mr. H.J. van Rossum,
Jozef Israëlslaan 29,
's-Gravenhage.

*17/1 de daart.
10/1's separaat
verzonnen.*

Weledelgestrenge Heer,

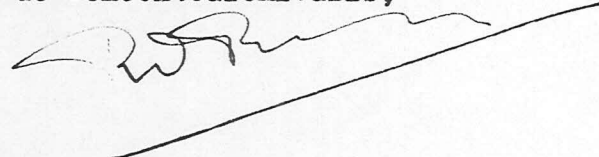
Naar aanleiding van Uw brief van 10 januari j.l. kan ik U mededelen, dat het stoomschip "Rotterdam" toebehoorde aan de Nederlandsch Amerikaansche Stoomvaart-Maatschappij, de voorloper van de Holland-Amerika Lijn. Op 1 mei 1873 had deze maatschappij de "Rotterdam" overgenomen van de geliquideerde maatschappij Plate Reuchlin & Co. De op 3 mei 1873 aangevangen reis naar Amerika zal dus de eerste reis van de "Rotterdam" in dienst van de N.A.S.-M. geweest zijn. Gezagvoerder was inderdaad de heer J. Hus.

Op 26 september 1883 is de "Rotterdam", voor de 65e maal terugkerend van New York, gestrand op de Zeehondenplaat, voor de kust van Schouwen en geheel verloren gegaan. Passagiers en bemanning werden gered.

Bovenstaande gegevens zijn ontleend aan de jaarverslagen van de N.A.S.-M.

Van Uw aanbod om ons een zevental oude foto's van Rotterdam toe te zenden, om hiervan reproducties t.d.v. het Gemeentearchief te laten maken zou ik graag gebruik willen maken.

Met de meeste hoogachting,
de Gemeentearchivaris,

Subject: S.S. "Rotterdam"

Rotterdam

January 15, 1968

To Mr. H.J. van Rossum
Jozef Israelslaan 29
's-Gravenhage

Highly Esteemed Mr. van Rossum:

In accordance with your letter of January 10, just passed, I can inform you that the steamship "Rotterdam" belonged to the Netherlands American Steamship Company, the forerunner of the Holland-American Line. On May 1, 1873, this company had taken over the "Rotterdam" from liquidated Plate Reuchlin and Co. The trip to America beginning on May 3, 1873, must therefore have been the first for the "Rotterdam" in the service of the N.A.S. Company. The Captain was in fact Mr. J. Hus.

On September 26, 1883, the "Rotterdam," returning for the 65th time from New York, was stranded on the Zeehondenplaat near the coast of Schouwen and was completely destroyed. The passengers and crew were saved.

The above is taken from the annual report of the N.A.S. Co.

I would gladly make use of your offer to send us seven old photos of Rotterdam, so that the Archive Center can make reproductions of them.

With highest regards,
The City Archivist

Letter from Mr. Peter Velders to his wife.

The Family of Peter Velders, his wife Cornelis Wilhelmina Hendrina and their seven children in the United States of America.

Chapter One

The departure from the Netherlands. The first four months in America.

The entire family of nine individuals: father, mother, five sons and two daughters emigrated from the Netherlands to the United States of America in the year 1873. Early in the morning of May 3 we said farewell to grandmother, grandfather and the rest of the relatives, and also to the city of their birth, s'Gravenhage.

Mr. Karl Gravelotte, our neighbor and friend at Frederik St. 153, where they lived, accompanied them to Rotterdam. Somewhere in Rotterdam the entire party visited someone and then went to the ship "Rotterdam", with Captain Hus in command. The children had never seen such a large ship before. Larger than any turf-ship; yes, larger than any "pinkie" on the coast of Scheveningen. The family then said farewell to Mr. Gravelotte, boarded the ship, and went to the cabin. What a bed! With two levels! But we slept well; in ten minutes for the children

Upon awakening in the morning, and looking out of the small round window they were surprized to see only water and the sky. Yes, they had

left the Netherlands; but God will not leave their Netherlands, isn't that true?

They were now on the North Sea. Looking back in their thoughts, out of sight but not out of the heart, lay the Netherlands, relatives and friends, and probably also lovers, they would never see again. The thoughts were distressing.

Looking ahead in their thoughts the land of great expectations loomed in the distance: "the new world."

Eager, inquisitive: but the thoughts are those of faith. The trip by sea was of interest as a novelty, but they all longed to be on land. However, after the sea-sickness it was much more enjoyable, but not much in the way of the unusual took place. At times there were bad storms when the passengers could not be on deck. And often the sea was as calm as the pool in the Vyverberg in 's Gravenhage.

Once there was a little fire in the ship's hold. The ship stopped for a time, the crew became very busy and active, but there was no panic or commotion, and not all of the passengers knew what was happening.

In the English Channel we saw the chalk-mountains on the coast of England. Now and then we passed another ship on the ocean, or saw a school of flying fish.

Once something unusual happened (and this is not a little fish story, the author has seen it himself). It was on an unusually beautiful day, and most of the people were on deck. One of the officers was hunting and he shot a herring from the top of the mast and it was still alive when it fell on the deck. He was aiming at a bird which was resting on the mast; maybe

it was a sea-gull. He did not hit the bird which flew away but it dropped the herring on the deck. Poor herring but lucky sea-gull.

There were several young German male singers on the ship singing lustily and cheerfully on the deck. Albert spent a great deal of time in their company. He had learned some German in the German school in the Bleidenburg in s'Gravenhage, so he joined them in their singing, and sometimes acted as their translator.

The arrival in New York.

Late in the evening of May 21 the ship reached the end of its trip, and the Velders family found itself in good health in the New York harbor, near the landing place. They looked toward land, in vain for it was still too dark. All they could see was a small light here and there. There was nothing to do now but wait patiently until the following morning. They had supper and slept on the ship for the last time. The next day was clear and very warm, but now it was possible to see very well; the ships from different countries and all kinds of vessels for various kinds of services. The white ferry-boats, with a large water-wheel in the middle on either side of the vessel and the little pilot house on the upper deck, at each end. there is no front or back to a ferry-boat. Both ends are the same. These vessels cross the Hudson River continually from New York to New Jersey.

In the afternoon of the next day everyone was transferred from the ship to a barge, and soon the immigrants stepped ashore at Castle Garden, in New York, United States of America. Here they were all registered for the census, etc., and after that waited until late in the afternoon for a guide, Mr. Regenboog, a Hollander, living in Paterson, their temporary home.

Finally the name Velders was announced and Mr. Regenboom made his appearance to whom the family was at once introduced and all at once they were on the streets of New York, once known as New Amsterdam. A small procession of green Hollanders was now to be seen on the streets of New York, with a guide in the lead, marching through Bowling Green to West St., to Chamber St. and from there to cross the Hudson River to Jersey City, and from there to Erie Railroad station to go by train to Paterson, a short distance of about fifteen miles.

In Paterson, New Jersey

The family stayed temporarily in a small German hotel near the Erie railroad station, the first home since May 3 which stood immovable upon a foundation rooted to the ground. The following day, May 23, the father and mother were very busy with various matters, such as looking for a home, buying the most necessary furnishings, taking care of the baggage from the ship, etc. This was all done so satisfactorily that in two or three days we took leave from our German host. And now another procession through the streets of Paterson to the home on First St. From the hotel, along Market St. to Main St., along Main St. to the bridge over the Passaic River, from there to the other side of the Passaic River and then to First St. and to the house. Here the procession came to a halt, to look at the outside of the house for the first time, and then through the front door, into the hall and left to the living room, and they were at home. 1. Father, 2. Mother, 3. Peter, 4. Albert, 5. Johannes, 6. Jan, 7. Helena, 8. Cornelia, 9. Hendrik. Yes, they are all present and well, and in their first home as a family in America. A large family in a large strange country, strangers and

unacquainted with the customs of the country. But they were all well, zealous, courageous and hoping for a good future.

While the father made daily trips to New York looking for a job in his trade as gilder, etc of metals, his eldest son Peter, and later Albert also found work in "Scot's mill" a large bleaching and dying plant in Paterson, near the water-fall. The work was quite hard and the wages were not high, but it was encouraging. It was better than nothing, and it was a beginning and they were satisfied at the time.

By the end of the summer the father was offered a position as foreman in the electroplating department of the factory of the Whiting Silverware Mfg. Co. in North Attleboro, Mass., with main offices and store in New York. Father had to make a trip to Attleboro at once to demonstrate his ability. Albert had to accompany him. He had learned some German in the German school with Mrs. Rhumscheid in s'Gravenhage. Father had learned some French as a student in the gilding plant with his teacher Mr. Minere and they were both somewhat familiar with the Hague. The three languages spoken by two individuals surely would not do too poorly in English.

Albert quit his job at the dye works. Early in the morning father and son set out, first to the main office in New York. From here the head book-keeper of the factory was to accompany them to Attleboro. We arrived at the head office too early, so father and son entertained themselves in the large store by admiring the beauty of the many kinds of silver articles on display. While they were surprized by the variety and unusual shapes of knives, spoons and forks, Mr. Eegleton made his appearance. He was to accompany us on our trip to Attleboro, and soon we were on our way to the

Grand Central Station on 42nd St. and on time for the twelve o'clock train. Before the train started our friend showed us the beautiful parlor-car and we sat in the large upholstered, turntable high reclining seats, but they were afraid to take their places there. These seats were too comfortable and they would probably fall asleep and miss their station.

The regular coaches were nice and comfortable enough for them and they took their places there, Father and Albert next to each other and the friend across from us. The seats are comfortable enough there but the road-bed was quite rough.

Albert did not complain. He was travelling and was more interested in the ever-changing landscape. At last it was dark and there was no more to be seen outside. The passengers made themselves comfortable in their seats and a few fell asleep. Finally they reached Attleboro and after a short walk of about a mile they were in North Attleboro and in the Wamsute Hotel. It was about 12 o'clock at night and, as customary, after a little snack they were comfortably in their room.

In North Attleboro

Mr. Eagleton was also happy to see his wife and blond long-haired little son again. Early the next morning after breakfast in the dining-room they all walked to the factory from the hotel, a distance of about a mile and a half, to the outskirts of the little city.

Both father and son were introduced to Mr. Whiting, the president of the company, and the father was introduced to the personnel in the electroplating department as their foreman. The father was soon found to be

qualified in his work and for the job. Albert did what ever required little ability.

In the evening after working hours they stayed in a small hotel or boarding-house nearer to the factory, owned by a Danish man and his wife. His name was Plat, who was also a plumber at the factory. That place was very satisfactory in every respect. Most of the guests worked at the factory.

Then as the company had been satisfied with father's ability and his work for two weeks, it was decided to have the entire Velders family come to Attleboro. The company had a house to rent, a couple of minutes walk from the factory, into which they could move, at least temporarily. In those days there was a scarcity of houses for rent. It was then Saturday.

Father went alone and left Albert in the care of Mr. Plat, the host. During the day, Albert went to work as usual and after the evening meal he went outside for an hour or so for a breath of fresh air in the vicinity of the house and went to bed early. After a few days he began to long for his family and expected them every day. At last, probably it was a week, or maybe two weeks, it was in the afternoon when Albert looked out of the window at the end of the building - and, was he dreaming or was it a reality? But there stood his mother ^{and} all of the brothers and sisters, half-way between the factory and the small house which was to be their home. Father was not to be seen. He was already in the factory office to pick up the key for the house.

The following day father was back at work and the eldest son Peter was also given a job in the same department. Father was then 41 years old, Peter 16, and Albert 13.

It was in early, or in the middle of September. The summer vacation had ended and the school was about to begin again and the five younger children were admitted to the American public school, Johan, Jan, Helena, Cornelia and Hendrik. These five young Hollanders had much to learn, but they were studious, and had no time to waste on uncalled-for nonsense. They made good progress in school in spite of their still scant knowledge of the English language. They soon gained the respect of both the teachers and pupils. The companions of these Dutch youngsters were warned about their unusualness because they were the first to come from the strange land of dikes and windmills and where the land is lower than the sea. In those days a Hollander was seldom if ever encountered in that part of the country. Once a little boy came with an invitation from his mother to Jan asking him to be kind enough to go home with him after school to show himself to his mother because she had never seen a living Hollander before. Jan, always willing to do a favor for a friend, accepted this little request with pleasure, and after the inquisitive mother had looked him over ^{she} and could detect no difference between a Dutch and an American boy. He was heartily thanked.

Hendrik was sometimes asked by his teacher to sing a Dutch song to entertain the pupils. Then unembarrassed he stood on the platform, singing for the entire school, and in the Dutch language one of his best songs: "O generaal pardon" or "Ver in't zuiden light myn Spanje" or maybe "Piet Hein".

Well, now father, Peter and Albert are working and Mother is at home cooking and baking on her new American cooking range, etc. The five children are at school, and next Saturday it is pay-day at the silver factory. All are well and happy!

One could not ask for much more, nor expect much more, after only four months in a strange country. This family has many reasons to thank God for his care. May God always be merciful to ^mthey and may ^ythem always be thankful to Him for his blessings. Amen.

May this account, written for his relatives in the Netherlands, be found to be of some interest. That is the aim and the wish of the author.

Albert Hendrik Velders, Sr. 294 Delawanna Ave., Delawanna, N.J., United States of America.

May God always be with the Velders Family, and their protection and guide in all matters. That is my wish and prayer Amen.

March 13, 1938

This account was written by Albert Hendrik Velders. Born October 14, 1859 at s'Gravenhage. It was written for Hendrik Johannes var Rossum. Born July 20, 1914, who was related to the Velders family through his mother Hendrika Frederika Van Rossum-Velders, Born July 8, 1886.